

Środa, 11 lipca 2007 r.

P6_TC1-COD(2006)0291

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lipca 2007 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2007/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2005/32/WE ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniającą dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji

(Jako że osiągnięto porozumienie między Parlamentem a Radą, stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu odpowiada treści ostatecznego aktu prawnego, dyrektywy 2007/.../WE.)

P6_TA(2007)0336**Usługi pocztowe Wspólnoty ***I**

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w sprawie pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (COM(2006)0594 — C6-0354/2006 — 2006/0196(COD))

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0594) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 47 ust. 2, art. 55 i art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0354/2006),
  - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Gospodarczej i Moneitarnej, jak również Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0246/2007),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

P6_TC1-COD(2006)0196

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lipca 2007 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2007/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w zakresie pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2, art. 55 i 95,

uwzględniając wniosek Komisji ||,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 20.7.2007, str. 74.

Środa, 11 lipca 2007 r.

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 traktatu⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rezolucji z dnia 7 lutego 1994 r. w sprawie rozwoju usług pocztowych Wspólnoty⁽³⁾, Rada określiła, jako jeden z głównych celów pocztowej polityki Wspólnoty, pogodzenie stopniowego, kontrolowanego otwarcia rynku pocztowego na konkurencję z trwałą gwarancją świadczenia usługi powszechnej.
- (2) Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług⁽⁴⁾ ustanowiła regulacyjne ramy dla sektora pocztowego na poziomie Wspólnoty, w tym środki gwarantujące powszechną usługę pocztową, jak i wyznaczenie maksymalnych granic dla usług pocztowych, które państwa członkowskie mogą zastrzec dla swojego(-ich) operatora(-ów) świadczącego(-ych) usługi powszechne z zamiarem utrzymania powszechnej usługi pocztowej (*granice te powinny być stopniowo znoszone*), oraz harmonogram działań prowadzących do podjęcia decyzji o dalszym otwarciu rynku na konkurencję w celu stworzenia jednolitego rynku usług pocztowych.
- (3) Art. 16 Traktatu || podkreśla *miejsce zajmowane przez usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym we wspólnych wartościach Unii Europejskiej, oraz w ich roli we wspieraniu spójności społecznej i terytorialnej*. Stwierdza się w nim, że *zadaniem państwa jest zadbać o to, by takie usługi były świadczone w oparciu o zasady i warunki pozwalające im na wypełnienie ich funkcji*.
- (4) ***Pozytywna rola usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym została podkreślona w specjalnym wydaniu Eurobarometru 219 z października 2005 r., który poinformował, że usługi pocztowe, przy 77% zadowolonych respondentów, stanowią najbardziej cenione przez użytkowników UE usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym.***
- (5) ***W zakresie, w jakim usługi pocztowe stanowią zasadniczy instrument komunikacji i wymiany informacji, spełniają one istotną rolę, która wpisuje się w cele dotyczące spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej Unii Europejskiej.***
- (6) Środki w tej dziedzinie powinny być tak skonstruowane, by zadania Wspólnoty wynikające z art. 2 traktatu || , a mianowicie promowanie w całej Wspólnocie harmonijnego, zrównoważonego i stałego rozwoju działalności gospodarczej, wysokiego poziomu zatrudnienia i ochrony socjalnej, zrównoważonego i nieinflacyjnego wzrostu, wysokiego stopnia konkurencyjności i konwergencji działań gospodarczych, podwyższania poziomu i jakości życia oraz spójności gospodarczej i społecznej oraz solidarności między państwami członkowskimi także zostały osiągnięte jako cele.
- (7) ***Europejskie rynki pocztowe przeszły w ostatnich latach radykalne zmiany, a siłą napędową tej ewolucji był rozwój technologiczny i zwiększona konkurencja wynikająca z deregulacji. Z uwagi na globalizację niezbędne jest przyjęcie aktywnej i nastawionej na rozwój postawy, tak aby nie pozbawić unijnych obywateli korzyści wpływających z tych zmian.***
- (8) W swoich wnioskach dotyczących przeglądu śródkresowego realizacji strategii lizbońskiej Rada Europejska w dniach 22 i 23 marca 2005 r. potwierdziła wagę budowy rynku wewnętrznego jako narzędzia wspierania rozwoju, pozwalającego na tworzenie większej liczby i lepszych miejsc pracy oraz istotną rolę, jaką do odegrania w konkurencyjnej i dynamicznej gospodarce mają efektywne usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym. Wnioski te dotyczą także usług pocztowych jako istotnego narzędzia komunikacji, handlu oraz spójności społecznej i terytorialnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 24.8.2007, str. 37.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lipca 2007 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 48 z 16.2.1994, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 15 z 21.1.98, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 || (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

Środa, 11 lipca 2007 r.

- (9) Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2006 r. w sprawie stosowania dyrektywy o usługach pocztowych⁽¹⁾ podkreśliła społeczną i gospodarczą wagę efektywnych usług pocztowych oraz ich zasadniczą rolę w ramach strategii lizbońskiej, zaznaczając, że podjęte dotychczas reformy zaowocowały w sektorze pocztowym znaczącą poprawą sytuacji, a także wzrostem jakości, większą efektywnością oraz zwiększoną uwagą poświęcaną konsumentowi. **W związku z rozbieżnymi niekiedy zmianami dotyczącymi zobowiązań do świadczenia usługi powszechnej w państwach członkowskich Parlament Europejski zwrócił się w tej rezolucji do Komisji o skupienie wysiłków przy redagowaniu badania perspektywicznego w szczególności na jakości świadczenia usługi powszechnej i jej przyszłym finansowaniu oraz o zaproponowanie w ramach tego badania definicji, zakresu stosowania i odpowiedniego finansowania usługi powszechnej. Odnotował w niej także, że sieci pocztowe mają niezastąpiony wymiar terytorialny i społeczny, który umożliwia powszechny dostęp do podstawowych usług lokalnych.**
- (10) Zgodnie z dyrektywą 97/67/WE przeprowadzono badania perspektywiczne oceniające w odniesieniu do każdego z państw członkowskich wpływ pełnego urzeczywistnienia wewnętrznego rynku pocztowego w 2009 r. na usługę powszechną. Komisja przeprowadziła również szczegółowy przegląd sektora pocztowego Wspólnoty, w tym poprzez zlecenie badań rozwoju sytuacji w tym sektorze pod względem gospodarczym, społecznym i technologicznym, a ponadto przeprowadziła szerokie konsultacje z zainteresowanymi stronami.
- (11) **Zgodnie z przeprowadzonymi badaniami perspektywicznymi** podstawowy cel, jakim jest zagwarantowanie trwałego świadczenia usługi powszechnej odpowiadającej normie jakości zdefiniowanej przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 97/67/WE może zostać osiągnięty w całej Wspólnocie do 2009 r. bez potrzeby zastrzeżonego obszaru.
- (12) Progresywne i stopniowe otwarcie rynków pocztowych na konkurencję dało operatorom świadczącym usługę powszechną wystarczający czas na przeprowadzenie niezbędnych działań modernizacyjnych i restrukturyzacyjnych koniecznych, aby zapewnić ich długoterminową żywotność w nowych warunkach rynkowych oraz pozwoliło państwu członkowskim na dostosowanie swoich systemów regulacyjnych do bardziej otwartego środowiska. Państwa członkowskie mogą ponadto wykorzystać możliwość oferowaną przez okres transpozycji, a także długi czas niezbędny do wprowadzenia efektywnej konkurencji, aby odpowiednio do potrzeb kontynuować modernizację i restrukturyzację operatorów świadczących usługę powszechną.
- (13) Badania perspektywiczne wykazały, że zastrzeżony obszar nie powinien już być preferowanym rozwiązaniem w zakresie finansowania usługi powszechnej. Ocena ta uwzględnia interes Wspólnoty i jej państw członkowskich związany z urzeczywistnieniem rynku wewnętrznego i jego potencjał w zakresie wzrostu i zatrudnienia, a także zapewnienie wszystkim użytkownikom dostępności usługi świadczonej efektywnie w ogólnym interesie gospodarczym. █
- (14) W sektorze pocztowym występuje wiele czynników stymulujących zmiany, zwłaszcza popyt i zmieniające się potrzeby konsumentów, zmiany organizacyjne, automatyzacja i wprowadzenie nowych technologii, upowszechnianie elektronicznych środków komunikacji oraz otwarcie rynku. **W celu sprostania konkurencji i nowym wymaganiom konsumentów oraz zapewnienia nowych źródeł finansowania, operatorzy świadczący usługi pocztowe mogą różnicować swoje działania, świadcząc usługi elektroniczne dla firm lub inne usługi dla społeczeństwa informacyjnego.**
- (15) **Operatorzy świadczący usługi pocztowe, w tym wyznaczeni operatorzy świadczący usługę powszechną, są zachęceni do zwiększania wydajności w wyniku podejmowania nowych konkurencyjnych wyzwań, różniących się od tradycyjnych usług pocztowych (jak technologie cyfrowe i elektroniczne środki komunikacji), co samo w sobie przyczyni się do znacznego wzrostu konkurencyjności.**
- (16) **Stopniowe** otwarcie rynku **może, jeżeli zostało dobrze przygotowane**, zwiększyć ogólne rozmiary rynków pocztowych; **może się ono dodatkowo przyczynić, w warunkach zapewniających neutralność konkurencyjną**, do utrzymania trwałości i jakości zatrudnienia przez operatorów świadczących usługę powszechną, a także ułatwi tworzenie nowych miejsc pracy przez innych operatorów, nowych uczestników rynku oraz podmioty prowadzące powiązaną działalność gospodarczą. Niniejsza dyrektywa nie narusza kompetencji państw członkowskich w zakresie regulacji warunków zatrudnienia w sektorze usług pocztowych, **jednakże regulacje te nie mogą prowadzić do nieuczciwej konkurencji. Przygotowując otwarcie rynku usług pocztowych należy wziąć pod uwagę kwestie społeczne, w szczególności sposób uwzględniając pracowników, którzy wcześniej zajmowali się świadczeniem usług pocztowych.**

(1) Dz.U. C 288 E z 25.11.2006, str. 77.

Środa, 11 lipca 2007 r.

- (17) Zwiększona konkurencyjność powinna ponadto umożliwić sektorowi pocztowemu integrację z alternatywnymi metodami komunikacji i pozwolić, by jakość usług świadczonych coraz bardziej wymagającym użytkownikom rosła. **Z dalszego otwarcia rynku wciąż będą korzystać przede wszystkim konsumenci oraz małe i średnie przedsiębiorstwa, zarówno jako nadawcy, jak i jako odbiorcy przesyłek pocztowych, w wyniku poprawy jakości, większego wyboru, obniżek cen dla klientów oraz innowacyjnych usług i modeli prowadzenia działalności gospodarczej. Dzisiejszy rynek pocztowy stanowi część większego rynku wiadomości, w tym wiadomości elektronicznych, co należy uwzględnić podczas oceny tego rynku.**
- (18) **Wiejska sieć pocztowa, między innymi w górach i regionach wyspiarskich, odgrywa podstawową rolę w procesie włączania działalności gospodarczej do narodowej/globalnej gospodarki i w zachowywaniu spójności pod względem społecznym i pod względem zatrudnienia. Ponadto wiejskie urzędy pocztowe w regionach górskich i wyspiarskich mogą zapewnić podstawową sieć infrastruktury umożliwiającej powszechny dostęp do nowych technologii telekomunikacyjnych.**
- (19) Rozwój sytuacji na sąsiednich rynkach komunikacyjnych miał zróżnicowany wpływ na różne regiony Wspólnoty, segmenty społeczeństwa i korzystanie z usług pocztowych. Należy utrzymać spójność terytorialną i społeczną, a ze względu na to, że wykorzystując elastyczność zapewnioną przez dyrektywę 97/67/WE, państwa członkowskie mogą dostosowywać poszczególne funkcje usługowe w sposób odpowiadający miejscowym potrzebom, właściwe jest pełne utrzymanie usługi powszechnej oraz powiązanych wymogów w zakresie jakości, określonych we wspomnianej dyrektywie. W celu zagwarantowania, że otwarcie rynku w dalszym ciągu będzie przynosić korzyści wszystkim użytkownikom, zwłaszcza konsumentom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom, państwa członkowskie muszą monitorować i nadzorować rozwój sytuacji rynkowej. Muszą podejmować odpowiednie środki regulacyjne, dostępne na mocy dyrektywy, gwarantujące, że dostępność usług pocztowych nadal będzie zaspokajać potrzeby użytkowników, w tym, w razie potrzeby, poprzez zapewnienie minimalnej liczby usług w jednym punkcie dostępu **oraz zagwarantować w szczególności, że nie dojdzie do zmniejszenia gęstości rozmieszczenia punktów dostępu do usług pocztowych na obszarach wiejskich i oddalonych. Równoległe państwa członkowskie powinny wprowadzać i egzekwować odpowiednie kary wobec świadczących usługi w przypadku niewypełniania przez nich zobowiązań.**
- (20) **Usługa powszechna, którą zapewnia dyrektywa 97/67/WE, gwarantuje z reguły jedno odebranie i jedno doręczenie do domu lub siedziby każdej osoby fizycznej lub prawnej każdego dnia roboczego, nawet w odległych i słabo zaludnionych obszarach.**
- (21) **Pojęcie „użytkownicy” obejmuje indywidualnych konsumentów i podmioty handlowe korzystające z usług powszechnych, chyba że dyrektywa 97/67/WE stanowi inaczej.**
- (22) **Udostępnienie usług pocztowych wysokiej jakości przyczynia się istotnie do osiągnięcia celu spójności społecznej i terytorialnej. Handel elektroniczny stwarza w szczególności dla obszarów odległych i słabo zaludnionych nowe możliwości uczestnictwa w życiu gospodarczym, czego warunkiem jest udostępnienie dobrych usług pocztowych.**
- (23) Dyrektywa 97/67/WE stanowi, że preferowane jest świadczenie usługi powszechnej poprzez wyznaczenie operatorów świadczących usługę powszechną. Większa konkurencja i szerszy wybór oznaczają, że państwa członkowskie potrzebują większej elastyczności w zakresie ustalania najbardziej efektywnego i odpowiedniego mechanizmu gwarantującego dostępność usługi powszechnej, przy jednoczesnym poszanowaniu zasad obiektywności, przejrzystości, niedyskryminacji, proporcjonalności oraz minimalizacji zniekształceń rynku niezbędnych do zapewnienia swobodnego świadczenia usług pocztowych na rynku wewnętrznym. Państwa członkowskie mogą zastosować jedno z następujących rozwiązań lub ich kombinację: zapewnienie usługi powszechnej przez siły rynku, wyznaczenie jednego lub kilku przedsiębiorstw obsługujących różne elementy usługi powszechnej lub różne części terytorium kraju oraz zamówienia publiczne na usługi. **Jeżeli państwo członkowskie decyduje się na powołanie co najmniej jednego przedsiębiorstwa w celu świadczenia usługi powszechnej lub różnych składników takiej usługi, musi zostać zagwarantowane, że również inni operatorzy świadczący usługę powszechną zachowają wymogi jakościowe takiej usługi.**

Środa, 11 lipca 2007 r.

- (24) Ważne jest, aby użytkownicy byli w pełni poinformowani o świadczonych usługach powszechnych oraz aby przedsiębiorstwa świadczące usługi powszechne były poinformowane o prawach i obowiązkach operatorów świadczących usługę powszechną. Państwa członkowskie zapewniają, że konsumenci są w pełni poinformowani o funkcjach i dostępności poszczególnych świadczonych usług. **Krajowe organy regulacyjne powinny dbać o to, aby wszystkie tego rodzaju informacje były udostępniane.** Jest jednakże właściwe, w zgodzie z zasadą zwiększonej elastyczności państw członkowskich w zakresie zapewniania świadczenia usługi powszechnej sposobami innymi niż wyznaczanie operatorów świadczących usługę powszechną, aby państwa członkowskie dysponowały elastycznością decydowania, jak najskuteczniej udostępnić społeczeństwu informacje o usłudze powszechnej.
- (25) W świetle przeprowadzonych badań i w celu uwolnienia pełnego potencjału rynku wewnętrznego usług pocztowych, właściwe jest zaprzestanie stosowania zastrzeżonego obszaru i szczególnych praw jako sposobów zapewnienia finansowania usługi powszechnej. **Mając na uwadze sytuację w państwach członkowskich, ostateczny termin zniesienia wyłącznych praw w sektorze pocztowym należy wyznaczyć na koniec roku 2010.**
- (26) W przypadku niektórych państw członkowskich konieczne może być nadal zewnętrzne finansowanie rezydualnych kosztów netto usługi powszechnej. Należy zatem wyraźnie sprecyzować dostępne możliwości w celu zapewnienia finansowania usługi powszechnej w stopniu, w jakim jest to potrzebne i odpowiednio uzasadnione, przy jednoczesnym pozostawieniu państwom członkowskim wyboru stosowanych mechanizmów finansowania. Alternatywy te obejmują wykorzystanie procedur zamówień publicznych, **w tym procedur bezpośrednio negocjowanych**, oraz jeżeli obowiązki związane ze świadczeniem usługi powszechnej pociągają za sobą koszty netto usługi powszechnej i stanowią nieuzasadnione obciążenie dla wyznaczonego przedsiębiorstwa, rekompensaty ze środków publicznych oraz przejrzyste dzielenie kosztów przez operatorów i/lub użytkowników poprzez wnoszenie wkładu na rzecz funduszu kompensacyjnego. Państwa członkowskie mogą stosować inne sposoby finansowania na jakie zezwala prawo wspólnotowe, takie jak podjęcie decyzji o przeznaczeniu całości lub części zysków pochodzących z innych rodzajów działalności operatorów świadczących usługę powszechną poza zakresem usługi powszechnej na finansowanie kosztów netto usługi powszechnej, jeżeli są one zgodne z dyrektywą 97/67/WE. **Niezależnie od spoczywającego na państwach członkowskich obowiązku poszanowania przepisów traktatu odnoszących się do pomocy państwa, państwa członkowskie powinny informować Komisję o swoich planach z zakresu finansowania jakichkolwiek kosztów netto usługi powszechnej, co powinno być odzwierciedlone w sprawozdaniu ze stosowania niniejszej dyrektywy, które Komisja przedstawia regularnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na podstawie dyrektywy 97/67/WE.**
- (27) **Przedsiębiorstwa świadczące usługi zastępujące usługi powszechne powinny być obowiązane do wnoszenia wkładu na finansowanie usługi powszechnej, jeśli przepisy przewidują fundusz kompensacyjny.** W celu ustalenia, o które przedsiębiorstwa chodzi, państwa członkowskie powinny rozważyć, czy usługi świadczone przez takie przedsiębiorstwa mogą być uważane, z punktu widzenia użytkownika, za mogące zastępować usługę powszechną, uwzględniając charakterystykę takich usług, w tym czynników wartości dodanej i przeznaczenia. Aby uznać usługi za mogące zastępować usługę powszechną, nie muszą one koniecznie obejmować wszystkich cech usługi powszechnej, takich jak codzienne doręczanie lub zasięg ogólnokrajowy, **pod warunkiem że obejmują one przynajmniej jedną cechę usług świadczonych w ramach usługi powszechnej; usługi ekspresowe i kurierskie nie są uznawane za usługi mogące zastępować usługę powszechną.** W celu stosowania zasady proporcjonalności przy określaniu udziału przedsiębiorstw w kosztach świadczenia usługi powszechnej w państwie członkowskim, państwa członkowskie powinny stosować przejrzyste i niedyskryminacyjne kryteria. █
- (28) Zasady przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności zawarte w dyrektywie 97/67/WE muszą nadal mieć zastosowanie do wszelkich mechanizmów finansowania i wszelkie decyzje w tym obszarze oparte są na przejrzystych, obiektywnych i weryfikowalnych kryteriach. W szczególności koszt netto świadczenia usługi powszechnej obliczany jest, w zakresie odpowiedzialności krajowych organów regulacyjnych, jako różnica między kosztami netto ponoszonymi przez wyznaczone przedsiębiorstwo zobowiązane do świadczenia usługi powszechnej oraz kosztami w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie świadczy usługi powszechnej. Wyliczenie to uwzględnia wszystkie inne istotne elementy, w tym wszelkie korzyści rynkowe dla przedsiębiorstwa wyznaczonego do świadczenia usługi powszechnej, prawo do rozsądnego zysku i zachęty do ograniczania kosztów. **W celu uniknięcia braku pewności prawnej oraz zapewnienia równych możliwości działania Komisja powinna wydać szczegółowe wytyczne co do sposobu, w jaki mają być obliczane koszty netto usługi powszechnej.**

Środa, 11 lipca 2007 r.

- (29) *Tym państwom członkowskim, które dołączyły do procesu reformy pocztowej w późniejszym okresie, lub państwom członkowskim o wyjątkowo trudnej topografii, zwłaszcza państwom charakteryzującym się ogromną liczbą wysp, należy umożliwić stosowanie dodatkowego dwuletniego okresu przejściowego w celu likwidacji wyłącznych i szczególnych praw, pod warunkiem zawiadomienia o tym Komisji. Uwzględniając ten szczególny okres należy również dać tym państwom członkowskim, które całkowicie otworzyły swoje rynki, możliwość nieudzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności na ich terytorium monopolom funkcjonującym w innych państwach członkowskich – w ograniczonych ramach czasowych i w odniesieniu do ograniczonej liczby usług.*
- (30) Państwa członkowskie powinny mieć prawo do stosowania zezwoleń ogólnych i koncesji indywidualnych, gdy jest to uzasadnione i proporcjonalne do założonego celu. Niemniej jednak, jak wynika z trzeciego sprawozdania dotyczącego stosowania dyrektywy 97/67/WE, niezbędna wydaje się dalsza harmonizacja wprowadzanych warunków, która pozwoli na ograniczenie nieuzasadnionych barier w świadczeniu usług na rynku wewnętrznym. W tym kontekście państwa członkowskie mogą na przykład pozwolić przedsiębiorstwom **świadczącym usługi w zakresie usługi powszechnej lub usługi uważane za mogące zastępować usługę powszechną**, na wybór między zobowiązaniem do świadczenia usługi powszechnej a udzielaniem wsparcia finansowego na rzecz kosztów tej usługi świadczonej przez inne przedsiębiorstwo, ale nie powinny mieć prawa do równoczesnego wymagania wnoszenia wkładu na rzecz mechanizmu współdzielenia oraz nałożenia obowiązku świadczenia usługi powszechnej lub zobowiązań dotyczących jakości, gdyż oba te środki mają służyć temu samemu celowi. Należy również wyjaśnić, że niektóre przepisy dotyczące zezwoleń ogólnych i koncesjonowania nie powinny mieć zastosowania do wyznaczonych operatorów świadczących usługę powszechną.
- (31) W środowisku, w którym kilka przedsiębiorstw pocztowych świadczy usługi mieszczące się w zakresie usługi powszechnej, właściwe jest wymaganie od wszystkich państw członkowskich oceny, czy niektóre elementy infrastruktury pocztowej lub niektóre usługi zasadniczo świadczone przez operatorów świadczących usługę powszechną powinny zostać udostępnione innym operatorom świadczącym podobne usługi, w celu promowania efektywnej konkurencji i/lub ochrony użytkowników oraz konsumentów poprzez zagwarantowanie ogólnej jakości usług pocztowych. **W przypadku istnienia kilku operatorów świadczących usługę powszechną, posiadających regionalne sieci usług pocztowych, państwa członkowskie powinny również ocenić i, w razie potrzeby, zapewnić ich interoperacyjność, aby zapobiec utrudnieniom w terminowym dostarczaniu przesyłek pocztowych.** Ponieważ sytuacja prawna takich elementów lub usług w państwach członkowskich jest zróżnicowana, właściwe jest wymaganie od państw członkowskich jedynie podjęcia przemyślanej decyzji dotyczącej zapotrzebowania, zakresu i wyboru instrumentu regulacyjnego, w tym, w razie potrzeby, współdzielenia kosztów. Przepis ten pozostaje bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przyjmowania środków zapewniających dostęp do publicznej sieci pocztowej na warunkach przejrzystości i niedyskryminacji.
- (32) Ze względu na znaczenie usług pocztowych dla osób niewidomych i niedowidzących właściwe jest potwierdzenie, że **na konkurencyjnym i zliberalizowanym rynku powinien zostać wprowadzony przez państwa członkowskie obowiązek zapewnienia** świadczenia bezpłatnych usług dla osób niewidomych i niedowidzących. █
- (33) W **wysoce** konkurencyjnym środowisku ważne jest **zapewnienie operatorom świadczącym usługę powszechną niezbędnej elastyczności taryfowej w celu zagwarantowania finansowej opłacalności świadczenia usługi powszechnej.** Dlatego ważne jest, aby państwa członkowskie tylko w ograniczonych przypadkach nakładały taryfy stanowiące odstępstwo od zasady, że ceny odzwierciedlają popyt i normalne koszty komercyjne. Cel ten osiąga się poprzez zezwalanie państwom członkowskim na dalsze utrzymywanie jednolitych taryf dla poczty objętej taryfą jednoskładnikową, usługi z której konsumenci oraz małe i średnie przedsiębiorstwa korzystają najczęściej. Poszczególne państwa członkowskie mogą również utrzymać jednolite taryfy dla niektórych innych przesyłek w celu ochrony ogólnego interesu publicznego, takich jak dostęp do kultury, spójność regionalna i społeczna. **Zasada kształtowania ceny na podstawie kosztów nie powinna wykluczać możliwości stosowania przez operatorów świadczących usługę powszechną jednolitych taryf dla usług świadczonych w związku z usługą powszechną.**
- (34) **Dla świadczenia usług przez operatorów świadczących usługę powszechną na rzecz podmiotów gospodarczych, podmiotów wysyłających przesyłki masowe, lub firm zbierających pocztę od innych klientów konieczne jest, aby operatorzy korzystali z bardziej elastycznych warunków taryfowych.**
- █

Środa, 11 lipca 2007 r.

- (35) Z uwagi na przejście do całkowicie konkurencyjnego rynku **oraz w celu zagwarantowania, że subsydia krzyżowe między usługami powszechnymi a usługami niepowszechnymi nie mają negatywnego wpływu na przewagę konkurencyjną tych ostatnich**, właściwe jest wymaganie od państw członkowskich, aby utrzymały wobec operatorów świadczących usługę powszechną obowiązek prowadzenia odrębnych i przejrzystych rachunków, z zastrzeżeniem niezbędnych modyfikacji. Dzięki temu obowiązkowi krajowe organy regulacyjne, organy ds. konkurencji i Komisja powinny dysponować informacjami niezbędnymi do podejmowania decyzji dotyczących usługi powszechnej oraz do monitorowania uczciwości warunków rynkowych do czasu, gdy konkurencja stanie się efektywna. Współpraca między krajowymi organami regulacyjnymi nad dalszym rozwojem wzorców odniesienia i wytycznych w tej dziedzinie powinna przyczynić się do zharmonizowanego stosowania tych zasad.
- (36) Zgodnie z zasadami obowiązującymi w innych obszarach usług i w celu wzmocnienia ochrony konsumenta, właściwe jest rozszerzenie zastosowania minimalnych zasad dotyczących procedur reklamacyjnych poza operatorów świadczących usługę powszechną. W celu zwiększenia efektywności procedur obsługi reklamacji właściwe jest, aby dyrektywa 97/67/WE zachęcała do stosowania procedur ugody pozasądowej, określonych w zaleceniu Komisji 98/257/WE z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zasad mających zastosowanie do organów odpowiedzialnych za pozasądowe rozstrzyganie sporów konsumenckich ⁽¹⁾ oraz w zaleceniu Komisji 2001/310/WE z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zasad mających zastosowanie do organów pozasądowych zaangażowanych w polubowne rozstrzygnięcie sporów konsumenckich ⁽²⁾. Interesem konsumentów służyłaby także zwiększona interoperacyjność między operatorami, wynikająca z dostępu do niektórych elementów infrastruktury i usług, a także wymóg współpracy między krajowymi organami regulacyjnymi i jednostkami ds. ochrony konsumenta. **W celu ochrony interesów użytkowników usług pocztowych w przypadku kradzieży, zaginięcia lub uszkodzenia przesyłek, państwa członkowskie powinny wprowadzić system zwrotu kosztów i/lub rekompensaty.**
- (37) Należy dostosować przepis dotyczący uprawnień wykonawczych, aby odzwierciedlał zmiany wprowadzone do decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽³⁾.
- (38) **Komitet uczestniczący we wdrażaniu dyrektywy 97/67/WE powinien monitorować ewolucję środków przyjętych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia świadczenia usługi powszechnej, a w szczególności ich aktualny i prawdopodobny wpływ na spójność społeczną i terytorialną. Ze względu na szczególne znaczenie liberalizacji usług pocztowych dla spójności regionalnej w Komitecie powinni zasiadać nie tylko przedstawiciele państw członkowskich, lecz także przedstawiciele lokalnych i regionalnych władz z wszystkich państw członkowskich.**
- (39) Krajowe organy regulacyjne prawdopodobnie nadal odgrywać będą zasadniczą rolę, w szczególności w tych spośród państw członkowskich, w których przejście do rynku konkurencyjnego nie jest jeszcze zakończone. Zgodnie z zasadą rozdziału funkcji regulacyjnych i operacyjnych, państwa członkowskie powinny zapewnić niezależność krajowych organów regulacyjnych, zapewniając w ten sposób bezstronność ich decyzji. Ten wymóg niezależności pozostaje bez uszczerbku dla niezależności instytucjonalnej i zobowiązań konstytucyjnych państw członkowskich oraz dla ustanowionej w art. 259 traktatu zasady neutralności w odniesieniu do obowiązujących w państwach członkowskich reguł dotyczących systemu własności i posiadania. Krajowym organom regulacyjnym należy zapewnić wszelkie zasoby obejmujące personel, wiedzę fachową i środki finansowe niezbędne do realizacji ich zadań.
- (40) Ze względu na częste zaangażowanie różnych jednostek krajowych w sprawowanie funkcji regulacyjnych, właściwe jest wprowadzenie przejrzystości w podziale zadań i wymaganie współpracy od różnych jednostek odpowiedzialnych za regulację sektora, stosowanie zasad konkurencji i zagadnienia konsumenckie, w celu zapewnienia efektywnej realizacji ich zadań.
- (41) Strona, której dotyczy decyzja krajowego organu regulacyjnego powinna mieć prawo odwołania się do jednostki niezależnej od takiego organu. Jednostką taką może być sąd. Taka procedura odwoławcza pozostaje bez uszczerbku dla podziału kompetencji w krajowych systemach sądownictwa oraz dla praw osób prawnych i fizycznych wynikających z prawa krajowego. Do czasu zakończenia tych procedur zachodzi potrzeba zapewnienia tymczasowego obowiązywania decyzji krajowych organów regulacyjnych w celu zagwarantowania bezpieczeństwa prawnego i rynkowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 115 z 17.4.1998, str. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 19.4.2001, str. 56.

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

Środa, 11 lipca 2007 r.

- (42) Krajowe organy regulacyjne, realizując swoje zadania wynikające z dyrektywy 97/67/WE, powinny koordynować swoje działania z jednostkami regulacyjnymi innych państw członkowskich oraz z Komisją. Promowałyby to rozwój wewnętrznego rynku usług pocztowych oraz pomogłyby zapewnić we wszystkich państwach członkowskich jednolite stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy, zwłaszcza w obszarach, w których prawo krajowe wdrażające prawo wspólnotowe daje krajowym organom regulacyjnym znaczną swobodę decydowania o zastosowaniu odnośnych zasad. Taka współpraca mogłaby się odbywać m.in. w Komitecie ustanowionym dyrektywą 97/67/WE lub w grupie zrzeszającej europejskich regulatorów. Państwa członkowskie powinny zdecydować, które jednostki są krajowymi organami regulacyjnymi do celów niniejszej dyrektywy.
- (43) Aby realizować swoje zadania w sposób efektywny, krajowe organy regulacyjne muszą gromadzić informacje od uczestników rynku. Wnioski o udzielenie informacji powinny być proporcjonalne i nie powinny nakładać na przedsiębiorstwa nieuzasadnionych obciążeń. Konieczne może być także gromadzenie takich informacji przez Komisję, aby mogła ona wypełniać swoje zobowiązania wynikające z prawa wspólnotowego.
- (44) W celu informowania Parlamentu Europejskiego i Rady o rozwoju wewnętrznego rynku usług pocztowych, Komisja regularnie przedstawia tym instytucjom sprawozdania dotyczące stosowania dyrektywy 97/67/WE.
- (45) **Komisja powinna udzielać państwom członkowskim pomocy w odniesieniu do różnych aspektów wykonywania niniejszej dyrektywy.**
- (46) **Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na warunki zatrudnienia, w tym na maksymalny czas pracy i minimalne okresy wypoczynku, minimalny wymiar rocznego płatnego urlopu wypoczynkowego, minimalne stawki płac oraz na zasady dotyczące zdrowia, bezpieczeństwa i higieny pracy, stosowane przez państwa członkowskie zgodnie z prawem wspólnotowym, nie wpływa również na stosunki między partnerami społecznymi, w tym na prawo do negocjowania i zawierania układów zbiorowych, prawo do strajku i akcji protestacyjnych, zgodnie z krajowym prawem i praktykami zgodnymi z prawem wspólnotowym; nie ma też zastosowania do usług świadczonych przez agencje pracy tymczasowej. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą odwzorować warunki pracy w swoich procedurach dotyczących zezwolenia.**
- (47) **Państwa członkowskie powinny dołożyć starań w kierunku utworzenia wystarczającej liczby punktów kontaktowych i punktów dostępu w celu uwzględnienia potrzeb użytkowników na obszarach wiejskich oraz słabo zaludnionych. Państwa członkowskie powinny ustalić minimalną liczbę punktów kontaktowych na tych obszarach w celu zagwarantowania świadczenia usługi powszechnej.**
- (48) W celu potwierdzenia ram regulacji sektora należy skreślić datę wygaśnięcia dyrektywy 97/67/WE. **Przepisy, których nie zmieniono na mocy niniejszej dyrektywy, wciąż obowiązują. Usługi, które państwa członkowskie wciąż mogą traktować jako zastrzeżone w okresie przejściowym są wyszczególnione w art. 7a dyrektywy 97/67/WE.**
- (49) Ponieważ cele proponowanego działania, a mianowicie utworzenie rynku wewnętrznego usług pocztowych, zagwarantowanie równego poziomu usługi powszechnej wszystkim użytkownikom oraz ustanowienie zharmonizowanych zasad regulacji usług pocztowych nie mogą w wystarczającym zakresie zostać osiągnięte przez państwa członkowskie i ponieważ cele te można, ze względu na skalę i efekty działania, lepiej osiągnąć na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (50) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 97/67/WE.
- (51) Niniejsza dyrektywa jest zgodna z innymi obowiązującymi instrumentami wspólnotowymi dotyczącymi usług. W przypadku zaistnienia sprzeczności między niniejszą dyrektywą a przepisami innego instrumentu wspólnotowego, w szczególności dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym⁽¹⁾, w odniesieniu do sektora pocztowego moc nadrzędną ma niniejsza dyrektywa i jej przepisy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 36.

Środa, 11 lipca 2007 r.

- (52) Niniejsza dyrektywa nie narusza stosowania zawartych w traktacie zasad konkurencji i swobody świadczenia usług. W zakresie, w jakim mechanizmy finansowania wiązałyby się z pomocą udzielaną przez państwo członkowskie lub pochodzącą z zasobów pomocowych państwa w jakiegokolwiek formie w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu, niniejsza dyrektywa nie narusza zobowiązań państw członkowskich do przestrzegania zawartych w traktacie przepisów odnoszących się do pomocy państwa,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 97/67/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 1 tiret drugie otrzymuje następujące brzmienie:

„— warunki świadczenia usług pocztowych,”

2. W art.2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6. przesyłka pocztowa: przesyłka opatrzona adresem w ostatecznej formie, w której ma być przewieziona przez operatora świadczącego usługi pocztowe. Poza przesyłkami z korespondencją, przesyłki takie obejmują także na przykład książki, katalogi, gazety, czasopisma i paczki pocztowe zawierające towar posiadający wartość handlową lub nieposiadający jej;”

- b) **Pkt 19 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:**

„19. wymagania podstawowe: ogólne przyczyny nieekonomiczne, które mogą skłonić państwo członkowskie do narzucenia warunków świadczenia usług pocztowych. Przyczyny te obejmują tajemnicę korespondencji, bezpieczeństwo sieci w związku z przewozem towarów niebezpiecznych oraz poszanowanie warunków zatrudnienia i systemów opieki społecznej, ustanowionych aktem ustawowym, rozporządzeniem lub przepisami administracyjnymi i/lub układem zbiorowym wynegocjowanym pomiędzy krajowymi partnerami społecznymi oraz tam, gdzie jest to uzasadnione, ochronę danych, ochronę środowiska i planowanie regionalne.”

- c) dodaje się następujący punkt:

„20. usługi świadczone według taryfy jednoskładnikowej: usługi pocztowe, dla których taryfa określona jest w ogólnych warunkach operatorów świadczących usługę powszechną w odniesieniu do transportu pojedynczych przesyłek pocztowych.”

3. W art. 3 ust. 3 akapit pierwszy sformułowanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie podejmują kroki w celu zapewnienia, że usługa powszechna zagwarantowana jest w każdy dzień roboczy i nie mniej niż pięć dni w tygodniu, o ile okoliczności lub warunki geograficzne nie zostaną uznane za wyjątkowe przez krajowe organy regulacyjne, i że obejmuje ona co najmniej:”

4. Art. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 4

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, że świadczenie usługi powszechnej jest zagwarantowane i powiadamia Komisję o krokach podjętych w celu wypełnienia tego obowiązku. Komitet ustanowiony na mocy art. 21 jest informowany i monitoruje ewolucję środków ustanowionych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia świadczenia usługi powszechnej.

2. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć jedno lub więcej przedsiębiorstw jako operatorów świadczących usługę powszechną dla części lub całości terytorium kraju i w odniesieniu do różnych elementów usługi powszechnej. W takiej sytuacji, państwa członkowskie ustalają zgodnie z prawem wspólnotowym przypisane im prawa i obowiązki oraz i podają je do wiadomości publicznej. W szczególności państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, że warunki powierzania świadczenia usługi powszechnej oparte są na zasadach obiektywizmu, niedyskryminacji, proporcjonalności i mini-

Środa, 11 lipca 2007 r.

malizacji zniekształcenia rynku oraz że wyznaczenie przedsiębiorstw jako operatorów świadczących usługę powszechną jest ograniczone w czasie. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tożsamości wyznaczonych operatorów świadczących usługę powszechną.”

5. W art. 5 ust. 2 wyrazy „art. 36 i 56” zastępuje się wyrazami „art. 30 i 46”.

6. Art. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 6

Państwa członkowskie podejmują kroki w celu zapewnienia, że użytkownicy i przedsiębiorstwa świadczące usługi pocztowe będą regularnie otrzymywali **od operatorów świadczących usługę powszechną** wystarczająco szczegółowe i aktualne informacje dotyczące szczególnych funkcji oferowanych usług powszechnych, ze szczególnym uwzględnieniem ogólnych warunków dostępu do takich usług, a także cen oraz poziomów norm jakości. Informacje takie publikowane są w odpowiedni sposób.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, w jaki sposób udostępniane są informacje publikowane zgodnie z akapitem pierwszym.”

7. W rozdziale 3 tytuł otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 3

Gwarantowane finansowanie usług powszechnych”

8. Art. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 7

1. Od dnia **31 grudnia 2010 r.** państwa członkowskie nie udzielają ani nie utrzymują w mocy wyłącznych i szczególnych praw w zakresie ustanawiania lub świadczenia usług pocztowych. Państwa członkowskie mogą finansować świadczenie usług powszechnych zgodnie z co najmniej jednym sposobem określonym w ust. 3, 4 i 5, lub z wszelkimi innymi sposobami zgodnymi z traktatem ¶.

2. Każde państwo członkowskie zapewnia finansowanie usługi powszechnej przez cały czas na całkowicie zliberalizowanym rynku pocztowym. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o krokach, które zamierza podjąć w celu wypełnienia tego obowiązku.

3. Państwa członkowskie mogą zapewniać świadczenie usług powszechnych poprzez zamówienie takich usług zgodnie z odnośnymi zasadami zamówień publicznych **i uregulowaniami, włączając w to możliwość bezpośredniego negocjowania i zawierania umów o świadczenie usług z usługodawcami.**

4. Jeżeli państwo członkowskie ustali, że obowiązki świadczenia usługi powszechnej określone niniejszą dyrektywą pociągają za sobą koszt netto i stanowią nieuzasadnione obciążenie finansowe dla operatorów świadczących usługę **powszechną, uruchamia ono jeden z mechanizmów wyszczególnionych w swoich planach krajowych przekazanych Komisji przed dniem 1 stycznia 2010 i stanowiących część sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady.**

Krajowe plany mogą:

a) Wprowadzić mechanizm rekompensat dla takich przedsiębiorstw z funduszy publicznych;

b) Wprowadzić *mechanizm podziału kosztu netto* obowiązku świadczenia usługi powszechnej między operatorów usług i/lub użytkowników.

5. Jeżeli koszt netto zostaje podzielony zgodnie z ust. 4 lit. b, państwa członkowskie mogą ustanowić fundusz kompensacyjny, który może być finansowany z opłat wnoszonych przez operatorów usług i/lub użytkowników i zarządzany jest w tym celu przez jednostkę niezależną od beneficjenta lub beneficjentów. Państwa członkowskie mogą uzależnić udzielanie zezwoleń operatorom świadczącym usługę zgodnie z art. 9 ust. 2 od zobowiązania wniesienia finansowej składki do powyższego funduszu lub od zgodności z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej. W ten sposób finansowane mogą być jedynie usługi określone w art. 3.

Środa, 11 lipca 2007 r.

6. Państwa członkowskie zapewniają poszanowanie zasad przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności przy ustanawianiu funduszu kompensacyjnego oraz ustalaniu poziomu wkładów finansowych, o których mowa w ust. 4 i 5. Decyzje podjęte na podstawie ust. 4 i 5 oparte są na obiektywnych i weryfikowalnych kryteriach oraz są podawane do wiadomości publicznej.”

9. *Dodaje się art. 7a w brzmieniu:*

„Artykuł 7a

W zakresie niezbędnym dla zapewnienia utrzymania usługi powszechnej państwa członkowskie, które przystąpiły do UE po wejściu w życie dyrektywy 2002/39/WE (*) lub państwa członkowskie, które charakteryzują się małą liczbą ludności i niewielkim obszarem, w związku z czym wykazują specyficzne uwarunkowania w odniesieniu do usług pocztowych, lub też państwa o wyjątkowo trudnej topografii, zwłaszcza państwa posiadające ogromną liczbę wysp, do dnia 31 grudnia 2012 r. mogą nadal zastrzegać usługi na rzecz operatorów usług powszechnych z zastrzeżeniem następujących ograniczeń i warunków:

- a) usługi te powinny być ograniczone do przyjmowania, sortowania, przemieszczania i doręczania korespondencji krajowej i przychodzącej korespondencji zagranicznej zarówno za pomocą usługi przyspieszonego doręczenia, jak i zwykłej w poniżej określonych granicach dotyczących zarówno wagi, jak i ceny: granica wagowa wynosi 50 gramów; granica ta nie ma zastosowania, jeśli cena jest równa co najmniej dwuipółkrotności publicznej taryfy dla przesyłki w pierwszym przedziale wagowym najszybszej kategorii korespondencji;

W zakresie koniecznym do zapewnienia świadczenia usługi powszechnej, *direct mail* może nadal być zastrzeżone w ramach tych samych limitów wagowych i cenowych.

W zakresie koniecznym do zapewnienia świadczenia usług powszechnych, na przykład, gdy niektóre sektory działalności pocztowej są już zliberalizowane lub z uwagi na specyficzne cechy typowe dla usług pocztowych w państwie członkowskim, poczta nadawana zagranicę może być w dalszym ciągu zastrzeżona w obrębie tych samych wagowych i cenowych limitów.

- b) państwa członkowskie zamierzające skorzystać z tego wyjątkowego mechanizmu przejściowego zawiadamiają o tym Komisję w terminie trzech miesięcy przed datą określoną w art. 2 ust. 1 dyrektywy ... [zmieniającej dyrektywę 97/67/WE w zakresie pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty];
- c) państwa członkowskie, które zniosą obszary zastrzeżone po oraz przed dniem 31 grudnia 2012 r. mogą – w trakcie tego okresu przejściowego – odmówić wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 9 ust. 2, dotyczącego świadczenia usług na rzeczonych zniesionych obszarach zastrzeżonych operatorom pocztowym świadczącym usługi w zakresie usługi powszechnej, a także kontrolowanym przez nich przedsiębiorstwom, którym przyznano obszar zastrzeżony w innym państwie członkowskim.

(*) Dz.U. L 176 z 5.7.2002, str. 21.”

10. Art. 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 8

Przepisy art. 7 nie naruszają prawa państw członkowskich do:

- zapisania w ustawodawstwie krajowym specjalnych przepisów mających zastosowanie do operatorów świadczących usługę powszechną zgodnie z obiektywnymi, proporcjonalnymi i niedyskryminującymi kryteriami na potrzeby wykonania usługi powszechnej.
- decydowania, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, o umiejscowieniu skrzynek na listy w miejscach publicznych, o emisji znaczków pocztowych oraz o usługach doręczania przesyłek poleconych w ramach postępowania sądowego lub administracyjnego na potrzeby świadczenia usługi powszechnej.”

11. W rozdziale 4 tytuł otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 4

Warunki świadczenia usług pocztowych i dostępu do sieci”

Środa, 11 lipca 2007 r.

12. Art. 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 9

1. W odniesieniu do usług znajdujących się poza zakresem usługi powszechnej zdefiniowanym w art. 3, państwa członkowskie mogą wprowadzić zezwolenia ogólne w stopniu niezbędnym do zagwarantowania zgodności z wymogami podstawowymi.

2. W odniesieniu do usług objętych zakresem usługi powszechnej zdefiniowanym w art. 3 **oraz do usług uznanych za mogące zastępować usługę powszechną**, państwa członkowskie mogą wprowadzić procedury zezwoleń, w tym koncesje indywidualne, w stopniu niezbędnym do zagwarantowania zgodności z wymogami podstawowymi i zabezpieczenia usługi powszechnej.

Udzielane zezwolenia mogą:

- w razie potrzeby, być powiązane z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej,
- jeżeli będzie istniała taka konieczność, narzucać wymagania dotyczące jakości, dostępności i świadczenia określonych usług, **nawet jeżeli w pewnym stopniu będą się one pokrywać** z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej,
- w razie potrzeby, być powiązane z obowiązkiem wnoszenia wkładu finansowego na rzecz mechanizmów współdzielenia, o których mowa w art. 7., **jeżeli świadczenie usługi powszechnej generuje koszty netto obciążające dostawcę usługi powszechnej lub usługodawców wyznaczonych zgodnie z art. 4.**

3. Udzielanie zezwoleń innym operatorom niż wyznaczeni operatorzy świadczący usługę powszechną może, w razie potrzeby, być uzależnione od obowiązku wnoszenia wkładu finansowego na rzecz mechanizmu współdzielenia, o którym mowa w art. 7.

Państwa członkowskie mogą zezwolić tym przedsiębiorstwom na wybór między obowiązkiem wnoszenia wkładu na rzecz mechanizmu współdzielenia a zgodnością z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej.

O ile nie dotyczą one przedsiębiorstw wyznaczonych na operatorów świadczących usługę powszechną zgodnie z art. 4., udzielane zezwolenia nie mogą:

- być ograniczone pod względem liczby,

■

- nakładać warunków technicznych lub operacyjnych innych niż niezbędne do wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszej dyrektywy.

4. Procedury, zobowiązania i wymogi, o których mowa w ust. 1 i 2, są przejrzyste, dostępne, niedyskryminacyjne, proporcjonalne, precyzyjne i jednoznaczne, podawane do wiadomości publicznej z wyprzedzeniem i oparte na obiektywnych kryteriach. Państwa członkowskie zapewniają, że uzasadnienie odmowy udzielenia zezwolenia w całości lub w części będzie komunikowane wnioskodawcy, a także muszą ustanowić procedurę odwoławczą.

5. Państwa członkowskie zwrócą się do wszystkich operatorów o pełne przestrzeganie prawa pracy, w tym wszelkich przepisów ustawowych lub umownych dotyczących warunków zatrudnienia, warunków pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosunków między pracodawcami i pracownikami, które to przepisy państwa członkowskie stosują zgodnie z prawem wspólnotowym. Podobnie, państwa członkowskie zwrócą się do wybranego operatora o pełne przestrzeganie przepisów z zakresu ubezpieczeń społecznych, jakim on podlega oraz zbiorowych porozumień zawartych pomiędzy partnerami społecznymi.”

13. Art. 10 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc na wniosek Komisji i na podstawie art. 47 ust. 2, art. 55 i art. 95 traktatu, przyjmują środki niezbędne dla harmonizacji procedur, o których mowa w art. 9, dotyczącym świadczenia komercyjnych usług pocztowych dla ludności.”

14. W art. 11 wyrazy „art. 57 ust. 2, art. 66 i art. 100a” zastępuje się wyrazami „art. 47 ust. 2, art. 55 i art. 95”.

Środa, 11 lipca 2007 r.

15. Dodaje się art. 11a i **11b** w brzmieniu:

„Artykuł 11a

Ilekoć niezbędna jest ochrona interesu użytkowników i/lub promocja efektywnej konkurencji, a także w świetle warunków krajowych, państwa członkowskie zapewniają przejrzyste i niedyskryminacyjne warunki dostępu do następujących elementów infrastruktury pocztowej lub usług: system kodów pocztowych, adresowa baza danych, skrzynki pocztowe, skrzynki zbiorcze i odbiorcze, informacja o zmianach adresów, usługa przekierowania, usługa zwrotu do nadawcy.

Artykuł 11b

Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla odnośnych przepisów krajowych w sprawie ochrony danych osobowych oraz bez uszczerbku dla praw państw członkowskich w zakresie przyjmowania środków gwarantujących, tam gdzie to właściwe, dostęp do sieci pocztowej operatorów świadczących usługę powszechną lub innych elementów infrastruktury pocztowej na warunkach przejrzystości i niedyskryminacji.”

16. W art. 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 12

Państwa członkowskie poczynią kroki w celu zapewnienia, że taryfy za każdą z usług stanowiących część świadczenia usługi powszechnej są zgodne z następującymi zasadami:

- ceny muszą być przystępne i umożliwiać wszystkim uczestnikom dostęp do świadczonych **usług, niezależnie od położenia geograficznego i z uwzględnieniem specyficznych warunków krajowych. Państwa członkowskie publikują zasady i kryteria mające zagwarantować przystępność na szczeblu krajowym. Krajowe organy regulacyjne monitorują wszelkie zmiany cen i regularnie publikują sprawozdania. Państwa członkowskie zapewniają świadczenie bezpłatnych usług pocztowych dla osób niewidomych i niedowidzących.**
- **Ilekoć jest to konieczne dla ochrony ogólnego interesu publicznego, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu jednolitej taryfy na całym terytorium kraju i/lub w stosunku do przesyłek do i z innych państw członkowskich, wyłącznie do usług świadczonych według taryfy jednoelementowej** .
- stosowanie jednolitej taryfy nie wyklucza prawa operatora/operatorów świadczącego/świadczących usługi powszechne do zawierania z klientami indywidualnych umów w sprawie cen.
- taryfy muszą być przejrzyste i niedyskryminujące,
- w każdym przypadku, gdy operatorzy świadczący usługi powszechne stosują taryfy specjalne, na przykład na usługi dla podmiotów gospodarczych, podmiotów wysyłających przesyłki masowe, lub firm zbierających pocztę od innych klientów, będą stosować zasady przejrzystości i równości w traktowaniu podmiotów w odniesieniu zarówno do taryf jak i do związanych z nimi warunków. W taryfach uwzględnia się nieponiesione koszty, w porównaniu do ceny zwykłej usługi pokrywającej pełen zakres oferowanych świadczeń, jak przyjmowanie, przemieszczanie, sortowanie i doręczanie pojedynczych przesyłek pocztowych, a także, wraz z towarzyszącymi im warunkami, stosuje się jednakowo zarówno między różnymi osobami trzecimi, jak i między nimi, a operatorami świadczącymi usługi powszechne dostarczającymi równoważne usługi. Wszelkie takie taryfy zostaną także udostępnione **pozostałym konsumentom, w szczególności konsumentom indywidualnym i małym i średnim przedsiębiorstwom** korzystającym z usług pocztowych na podobnych warunkach.”

17. Art. 14 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 14

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia zgodności rachunkowości operatorów świadczących usługę powszechną z przepisami niniejszego artykułu.
2. Operatorzy świadczący usługę powszechną prowadzą odrębne rachunki w swoich wewnętrznych systemach rachunkowości, w celu wyraźnego odróżnienia z **jednej strony** takie usługi i produkty, **które stanowią część usługi powszechnej i** w odniesieniu do których otrzymywana jest rekompensata finansowa z tytułu kosztów netto usługi powszechnej i takie, od których wnoszony jest wkład na rzecz takiego funduszu **oraz, z drugiej strony, usługi i produkty, które nie stanowią jej części.** **I** Takie wewnętrzne systemy rachunkowości powinny funkcjonować na podstawie konsekwentnie stosowanych i obiektywnie uzasadnionych zasad księgowania kosztów.

Środa, 11 lipca 2007 r.

3. W systemach rachunkowości, o których mowa w ust. 2, bez uszczerbku dla ust. 4, koszty alokowane są w następujący sposób:
- a) koszty, które można przypisać do określonej usługi lub produktu zostają tak przypisane;
  - b) koszty ogólne, to znaczy koszty, których nie można przypisać do określonej usługi lub produktu, zostają alokowane w następujący sposób:
    - i) tam, gdzie będzie to możliwe, koszty ogólne będą rozdzielane na podstawie bezpośredniej analizy pochodzenia tych kosztów;
    - ii) jeżeli bezpośrednia analiza nie jest możliwa, kategorie kosztów ogólnych alokuje się na podstawie pośredniego powiązania z inną kategorią kosztów lub grupą kategorii kosztów, w odniesieniu do której możliwe jest bezpośrednie przypisanie lub alokacja; pośrednie powiązanie oparte jest na porównywalnych strukturach kosztów;
    - iii) jeżeli nie można znaleźć bezpośredniego ani pośredniego sposobu alokacji kosztów, dana kategoria kosztów jest alokowana na podstawie ogólnego współczynnika obliczonego jako stosunek wszystkich wydatków bezpośrednio lub pośrednio przypisanych lub alokowanych do każdej z usług powszechnych z jednej strony i do pozostałych usług z drugiej strony;
    - iv) **kosztów ogólnych, które muszą być ponoszone w przypadku świadczenia zarówno usług powszechnych, jak i usług niemających takiego charakteru, nie można w całości przypisać usługom powszechnym; te same czynniki kosztowe muszą mieć zastosowanie w odniesieniu zarówno do usług powszechnych, jak i usług niemających takiego charakteru.**
4. Inne systemy księgowania kosztów mogą być stosowane jedynie jeżeli są zgodne z ust. 2 i zostały zatwierdzone przez krajowy organ regulacyjny. Przed ich zastosowaniem należy powiadomić Komisję.
5. Krajowe organy regulacyjne zapewniają, że zgodność z jednym z systemów księgowania kosztów opisanych w ust. 3 i 4 będzie zweryfikowana przez właściwą jednostkę niezależną od operatora świadczącego usługę powszechną. Państwa członkowskie zapewniają okresową publikację oświadczenia w sprawie zgodności.
6. Krajowy organ regulacyjny na bieżąco udostępnia odpowiednio szczegółowe informacje o systemach księgowania kosztów stosowanych przez operatora świadczącego usługę powszechną oraz przekazuje Komisji takie informacje na żądanie.
7. Na żądanie, szczegółowe informacje dotyczące rachunków uzyskiwane ze wspomnianych systemów są, z zachowaniem poufności, udostępniane krajowemu organowi regulacyjnemu i Komisji, **zgodnie z art. 22a.**
8. Jeżeli dane państwo członkowskie nie ustanowiło żadnego mechanizmu finansowania świadczenia usługi powszechnej, dozwolonego na podstawie art. 7 oraz jeżeli krajowy organ regulacyjny jest przekonany, że żaden z wyznaczonych operatorów świadczących usługę powszechną w danym państwie członkowskim nie otrzymuje pomocy państwa w formie ukrytej ani żadnej innej oraz, że konkurencja na rynku jest w pełni skuteczna, krajowy organ regulacyjny może podjąć decyzję o niestosowaniu wymogów niniejszego artykułu. **Niniejszy artykuł ma jednak zastosowanie do uprzywilejowanych operatorów świadczących usługę powszechną do czasu wyznaczenia innych operatorów świadczących usługę powszechną.** Krajowy organ regulacyjny z wyprzedzeniem informuje Komisję o podjęciu jakiegokolwiek decyzji tego typu.”
18. Art. 19 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 19

1. Państwa członkowskie zapewniają, że **wszystkie** przedsiębiorstwa świadczące usługi pocztowe udostępniają przejrzyste, proste i niekosztowne procedury obsługi reklamacji użytkowników ||, w szczególności w przypadkach wiążących się z zaginięciem, kradzieżą, uszkodzeniem lub brakiem zgodności z normami jakości usługi (w tym procedury określające, kto ponosi odpowiedzialność w sprawach, w których występuje więcej niż jeden operator).

Środa, 11 lipca 2007 r.

2. Państwa członkowskie podejmują działania w celu zapewnienia, że procedury, o których mowa w ustępie 1 umożliwią rozstrzygnięcie sporów w sposób sprawiedliwy i szybki, wraz z ustanowieniem systemu zwrotu kosztów i/lub rekompensaty.
3. Państwa członkowskie promują także rozwój niezależnych programów pozasądowego rozstrzygnięcia sporów między przedsiębiorstwami świadczącymi usługi pocztowe a konsumentami.
4. Bez uszczerbku dla innych możliwości odwołania się i środków naprawczych określonych ustawodawstwem krajowym i wspólnotowym, państwa członkowskie zapewniają, że użytkownicy, działając indywidualnie lub, gdy zezwala na to prawo krajowe, wspólnie z organizacjami reprezentującymi interesy użytkowników i/lub konsumentów, mogą wnosić przed właściwe organy krajowe sprawy, w których reklamacje użytkowników przedstawiane przedsiębiorstwom świadczącym usługi mieszczące się w zakresie usługi powszechnej nie zostały załatwione w sposób zadowalający.
5. Zgodnie z art. 16 państwa członkowskie zapewniają, że operatorzy świadczący usługę powszechną, a także, w razie potrzeby, przedsiębiorstwa świadczące usługi mieszczące się w zakresie usługi powszechnej będą publikowały, wraz ze sprawozdaniem rocznym dotyczącym monitorowania ich wyników, informacje o liczbie reklamacji i sposobie ich załatwienia.”
19. Art. 21 otrzymuje następujące brzmienie:
- „Artykuł 21
1. Komisję wspomaga komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego artykułu, *art. 5a ust. 1-4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE* mają zastosowanie, z zastrzeżeniem przepisów *jej art. 8.*”
- ||
20. Art. 22 otrzymuje następujące brzmienie:
- „Artykuł 22
1. Każde państwo członkowskie wyznacza dla sektora pocztowego jeden lub więcej krajowych organów regulacyjnych, które są odrębne prawnie i niezależne funkcjonalnie od operatorów pocztowych. Państwa członkowskie zachowujące własność lub kontrolę nad przedsiębiorstwami świadczącymi usługi pocztowe zapewniają efektywny strukturalny rozdział funkcji regulacyjnych od działań związanych z własnością lub kontrolą.
- Państwa członkowskie informują Komisję, które krajowe organy regulacyjne zostały wyznaczone do realizowania zadań wynikających z niniejszej dyrektywy. W łatwo dostępnej formie publikują one zadania stawiane przed krajowymi organami regulacyjnymi, w szczególności jeżeli zadania te przypisano więcej niż jednej jednostce. W razie potrzeby, państwa członkowskie zapewniają konsultacje i współpracę w sprawach wspólnego zainteresowania między takimi organami a organami krajowymi, którym powierzono wdrażanie prawa konkurencji i prawa konsumenckiego.
2. Szczególne zadanie krajowych organów regulacyjnych polega na zapewnieniu zgodności z obowiązkami wynikającymi z niniejszej dyrektywy, w szczególności poprzez ustanowienie procedur monitorowania i regulacyjnych zapewniających świadczenie usługi powszechnej. Można im także powierzyć odpowiedzialność za zapewnienie zgodności z zasadami konkurencji w sektorze pocztowym.
- Krajowe organy regulacyjne państw członkowskich blisko ze sobą współpracują i udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu ułatwienia stosowania niniejszej dyrektywy.
3. Państwa członkowskie zapewniają istnienie na poziomie krajowym efektywnych mechanizmów dających każdemu użytkownikowi lub przedsiębiorstwu świadczącemu usługi pocztowe, którego dotyczy decyzja krajowego organu regulacyjnego, prawo do odwołania się od takiej decyzji do jednostki odwoławczej niezależnej od zaangażowanych stron. Do czasu rozpoznania takiego środka odwoławczego, decyzja krajowego organu regulacyjnego pozostanie w mocy, chyba, że organ odwoławczy postanowi inaczej.”
21. Po art. 22 dodaje się następujący tytuł rozdziału:
- „ROZDZIAŁ 9a
- Udzielanie informacji”

Środa, 11 lipca 2007 r.

22. Dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Artykuł 22a

1. Państwa członkowskie zapewniają, że **operatorzy świadczący usługi pocztowe** udzielają wszelkich informacji **krajowemu organowi regulacyjnemu**, w tym informacji finansowych oraz informacji o świadczeniu usługi powszechnej, w celu zapewnienia przez krajowe organy regulacyjne zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy lub decyzjami wydanymi zgodnie z nią.

■

2. **Wszystkie** przedsiębiorstwa bezzwłocznie udzielają takich informacji na żądanie **i, jeżeli to konieczne, w trybie poufnym**, a także w ramach czasowych i w stopniu uszczegółowienia wymaganym przez krajowy organ regulacyjny. Zakres informacji wymaganych przez krajowy organ regulacyjny jest proporcjonalny do realizacji jego zadań **i nie są one wykorzystywane do celów innych niż te, dla których zostały uzyskane**. Krajowy organ regulacyjny podaje uzasadnienie żądania udzielenia informacji.”

23. Art. 23 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 23

Co **cztery** lata, przy czym po raz pierwszy nie później niż dnia 31 grudnia 2011 r., Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy, w tym odpowiednie informacje o rozwoju sytuacji w sektorze, szczególnie w odniesieniu do aspektów gospodarczych, społecznych, związanych z zatrudnieniem i technologią, a także jakością usług. Do sprawozdania dołączane są, w razie potrzeby, wnioski dla Parlamentu Europejskiego i Rady.

Najpóźniej 3 lata po faktycznym otwarciu rynku dla konkurencji zostanie przedstawione oddzielne sprawozdanie na temat globalnych trendów w rozwoju zatrudnienia w sektorze i warunków pracy stosowanych przez wszystkich operatorów w każdym państwie członkowskim. Sprawozdanie będzie zawierało również podsumowanie środków legislacyjnych lub środków przyjętych w drodze negocjacji społecznych. Jeżeli w sprawozdaniu zostaną przedstawione przypadki zakłócania konkurencji, w razie potrzeby należy do niego dołączyć stosowne propozycje.”

24. Dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Artykuł 23a

Komisja udziela państwom członkowskim pomocy w zakresie wdrażania niniejszej dyrektywy, co obejmuje wytyczne dotyczące obliczania wszelkich kosztów netto przed dniem 1 stycznia 2009 r. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji swoje plany finansowania, o których mowa w art. 7 ust. 4, mogą też przedstawiać badania.”

25. Skreśla się art. 26.

26. Skreśla się art. 27.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia **31 grudnia 2009 r.** Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy te, przyjęte przez państwa członkowskie, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji treść głównych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie regulowanej niniejszą dyrektywą.

Środa, 11 lipca 2007 r.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

P6_TA(2007)0337

Wspólne zasady realizacji usług transportu lotniczego ***I

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad realizacji usług transportu lotniczego na terenie Wspólnoty (przekształcenie) (COM(2006)0396 — C6-0248/2006 — 2006/0130(COD))

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2006)0396) ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 251 ust. 2 i art. 80 ust. 2 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0248/2006),
- uwzględniając art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki (A6-0178/2007),

1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
3. 3 zwraca się do Komisji, aby przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek legislacyjny dotyczący warunków socjalnych i warunków pracy w europejskim sektorze lotnictwa, a w międzyczasie, do momentu wejścia w życie takich przepisów, zwraca się do przewoźników powietrznych o przestrzeganie zasad obsadzania stanowisk w odniesieniu do swoich pracowników;
4. 4 zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

P6_TC1-COD(2006)0130

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 lipca 2007 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych zasad realizacji usług transportu lotniczego na terenie Wspólnoty (przekształcenie)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji || ,